

[Alice Faber]

gange ligget en hørn af mistænkeliggørelse omkring dem, der har forsøgt at få erstatning, med udsagn som: krakiler, selvfor skyldt uagtsomhed, de organiske opløsningsmidlers skadelidte har fået alkoholikeretiketten påsat, godt hjulpet i mistænkeliggørelsen af producenternes bestilte forskere, som skulle underkende anerkendt forskning. De skadelidte har stået utrolig svagt. Brug af forældelsesfrist hindrede 10 kvinder i at få gennemført deres sag om erstatning i forbindelse med den meget omtalte p-pillesag. Dette problem, forældelsesfristen, kan jeg ikke se at socialdemokratiet har med, men det kan vi vel drøfte under udvalgsarbejdet.

Derfor er vi meget glade for pkt. 4 i nr. B 91, der siger, at producent, markedsfører og importør har bevisbyrden for, at skaden ikke kan tillægges produktet.

I vort forslag om erstatning til LSD-ofre ønsker vi også omvendt bevisbyrde, dog sådan, at det er sundhedsstyrelsen, der har bevisbyrden. For en stor gruppe mennesker er der tale om, at de ikke har en jordisk chance i en erstatningssag, hvor de eventuelt er oppe imod et multinationalt selskab.

Vi er også glade for, at der skal oprettes lovpligtige garantifonde, så vi ikke kommer i den situation, at et firma er krakket eller er for lille til at kunne betale erstatning. Det er også vigtigt, at det kommer med i lovgivningen.

Lige siden 1978-79 eller længere tilbage, hvor et forslag om produktsikkerhed og produktansvar strandede i EF under en socialdemokratisk regering, har vi ønsket at få lovgivet om dette enorme problem. Hos os er det strandet på, at vi manglede eksperthjælp til at udarbejde et forslag, fordi det jo er et meget stort og kompliceret område.

Socialdemokratiet skal derfor roses for, at de nu kommer med forslaget, selv om man selvfølgelig kan undre sig over, at det ikke blev til noget, da de selv havde regeringen. Men lad os lade det ligge, og lad os holde os til rosen.

I Sverige har man kunnet finde ud af det, og som fru Tove Lindbo Larsen var inde på, har man fundet ud af det i mange andre lande. Specielt i USA er det et område, som giver anledning til megen debat. I Sverige kan man kræve, at medicinalfirmaer skal yde erstatning ved personskaade, som skyldes anvendelse af lægemidler, uanset om der fore-

ligger fejl fra det pågældende firmas side. Blot der objektivt kan bevises en sammenhæng mellem medicinindtagelsen og en senere skade eller sygdom, udløses fabrikantens erstatningsansvar. Der er dog problemer med Sveriges regler om erstatningsansvar, bl.a. at psykiske skader ikke er med. Det må vi have med i en dansk lovgivning.

Produktsikkerhedsforslaget har en naturlig sammenhæng med produktansvarsforslaget. Hvis man fremstiller varer, som er farlige for forbrugeren, må producenten være ansvarlig. Det er nødvendigt, at vi får nogle sikkerhedskrav. Det er sådan, at det kun er for få, afgrænsede typer af produkter, der er lovgivning om produktsikkerhed. Vi må have sikkerhedskravene udvidet til at omfatte alle produkter, varer og tjenesteydelser, så vi kan forebygge meningsløse skader.

Det særlige klageorgan skal efter vores mening også sørge for, at der kommer oplysninger ud om dets arbejde, både af hensyn til forbrugerne og af hensyn til producenterne.

Vi er i SF meget positive over for forslagene.

Aase Olesen (RV):

Hvis jeg forstod den socialdemokratiske ordfører ret, er det socialdemokratiets mening med disse forslag at demonstrere utålmodighed med den lange vej igennem de internationale organisationer. Man fremsætter forslagene for at vise, at nu vil man gerne i gang med en lovgivning.

Jeg går ud fra, at socialdemokratiet, hvad enten det er i regering eller i opposition, er enig med resten af partierne her i folketinget om, at det vil være meget vanskeligt på en række af disse områder at lovgive isoleret. Hvis ikke det er tilfældet, vil jeg gerne høre, hvad det er for nogle ting, man forestiller sig at man måske kunne komme igennem med isoleret.

Vi er interesserede i at drøfte disse spørgsmål, og vi er interesserede i at vide noget mere om, hvad det egentlig er, der foregår. Diskussionen her mellem hr. Gade og justitsministeren viser i en nøddeskal, hvor svært det er at blive informeret om, hvad der foregår. Direktivforslagene ligger i markedsudvalget, og som man har for vane herinde, får vi først direktivforslag – måske endda kun til høring – i de enkelte fagudvalg, når man står